

[Palle Simonsen]

ting bag regeringens holdning, og er vi ikke netop her ved sagens kerne i denne debat? Nok siger statsministeren, at de to ting, der foreslås i dagsordenen, kan man ikke acceptere fra regeringens side, men alligevel skal man igennem med en dagsorden, hvor man tager statsministerens tale til efterretning. Jeg mener egentlig, det havde været klarere og mere renfærdigt efter det, statsministeren har sagt, at man simpelt hen bare havde stemt den ned. Men bag regeringens holdning må der efter min opfattelse ligge, at regeringen alligevel ikke rigtig tør, for regeringen er også bekymret. Dermed kommer man ind på den dobbeltholdning, som jeg mener har karakteriseret både statsministerens tale her i dag og fru Birte Weiss' tale i forhold til den anden part i regeringsfællesskabet.

Vi skal altså ud af denne debat uden at have noget som helst afklaret. Man er bekymret, men man vil ikke gøre noget. Derfor skal jeg kun komme med den ene kommentar til den debat, der i øvrigt har været her i dag, at det er jo ikke et spørgsmål om at lave skærpede bødestraffe, det er ikke et spørgsmål om at lave skærpede love eller skærpede cirkulærer. Men det er et spørgsmål om, at regering og folketing fastslår, at de love, der vedtages her i folketinget, skal overholdes. Det er faktisk ikke andet. Den bekymring, som jeg appellerede til i formiddags, var netop den bekymring, der går på, at hvis ikke regering og folketing vil stå fast omkring de ting, som man selv beslutter, så bliver der plads til for mange af de protester og politiske demonstrationer, som man oplever i forbindelse med mange faglige møder.

Hvad angår den dagsorden, som fru Birte Weiss nu har foreslået på socialdemokratiets og venstres vegne, skal jeg sige, at jeg kan ikke se, hvad det egentlig er, man skal tage til efterretning. Efter den diskussion, der har været i dag, og den tale, statsministeren har holdt, kan man i virkeligheden hverken stemme for eller imod, for der er efter min opfattelse ikke noget reelt at tage til efterretning. Derfor må vores afgørelse blive, at vi må undlade at stemme, hvis denne dagsorden kommer først til afstemning.

(Kort bemærkning).

Johan Philipsen (V):

Jeg kan ikke stiltiende lade det passere, når hr. Palle Simonsen først argumenterer for at stemme for CDs dagsordensforslag og så et øjeblik senere siger, det ikke er et spørgsmål om at skærpe bøderne osv. Hvad indeholder denne dagsorden andet end at skærpe bøderne? Ellers kan jeg ikke læse dansk længere.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Jeg bliver nødt til at forklare, hvad det er, vores dagsorden siger. – Undskyld, jeg ser, at jeg har fået den forkerte dagsorden med op. (*Taleren låner et eksemplar*). Ja, det gik så stærkt, og jeg blev lidt overrasket over, at hr. Johan Philipsen ikke kunne læse, hvad der stod.

Vi har skrevet, at folketinget opfordrer regeringen til at indgå på en vurdering af nogle ændrede regler, der blev indført i 1973, og som nu mange i dette ting og mange i befolkningen føler har ført til en uheldig udvikling. Vi anmoder regeringen om som initiativtager sammen med arbejdsmarkedets organisationer at tage det spørgsmål op – der bliver taget mange større og mange mindre spørgsmål end det op til vurdering – således at misbrug kan undgås. Det er såmænd det, vi har bedt om.

Op så har vi bedt om, at man, som hr. Palle Simonsen sagde, skal understrege, at det, der blev vedtaget i 1976, og som altså er gået i glemmebogen hos ret mange – det fik vi jo at høre af undervisningsministeren i forrige uge i spørgetiden – på ny understreges.

Fru Birte Weiss siger, det er magert, og statsministeren siger, at det er fedt nok til, at man ikke kan gå ind for det, men der er i hvert fald ikke nogen tvivl om, at regeringen må kunne leve med det. Jeg føler mig overbevist om, at statsministeren personlig – efter de mange udtalelser, han har fremsat herom også i nyere tid, og som andre faglige ledere har fremsat – kan leve med begge disse ting.

Jeg kan ikke forstå hr. Johan Philipsens spørgsmål om, hvad der egentlig står, for det er så klart, som det er skrevet, og det, at det ikke er vildt eller blodigt, synes jeg ikke skulle give venstretalsmanden her anledning til kritik.

(Kort bemærkning).